

FRANÇA RECONeix LES ALTRES LLENGÜES

El 8 d'abril el govern francès ha aprovat una llei per la promoció de les llengües regionals, però realment hi ha a França alguna altra llengua que no sigui el francès? Es parlen altres llengües? Ja que a tots els mitjans de comunicació i arreu del territori només se sent parlar el francès...

Però en canvi en el cens oficial del 1806, el francès era parlat per un 58,5% de la població i les altres llengües per un 41,5%, és a dir que

prop de la meitat de la població parlava una llengua diferent al francès.

Recordo que al 1939 el català era ben viu i parlat com les altres llengües de França: l'occità, el bretó, el basc, l'alsacià i el cors. Va ser després de la segona guerra mundial quan l'estat francès va reprendre amb més força la repressió i persecució de les llengües anomenades despectivament "patois" al considerar que parlaven malament i, fins i tot, un parlar d'animals. Ja Lluís XIV va promulgar una llei obligant a les dones catalanes a parlar en francès als seus fills.

En la postguerra s'enforteix la repressió psicològica, afectiva i física a través de cartells amb la inscripció: "soyez prope, parlez français", i castigant a l'escola als alumnes que

no parlaven francès, i així van aconseguir que es tallés la transmissió

lingüística de pares a fills fins al punt que les llengües anessin desapareixent com a llengües vives. D'això no se'n diu genocidi lingüístic o cultural?

Aquesta nova llei de promoció i

reconeixement de les llengües que permet l'ensenyament públic – fins ara en la clandestinitat –, la retolació bilingüe dels carrers i escriure el nom amb la llengua pròpia; podrà fer que recuperin la vitalitat perduda? Podran renéixer de les cendres focs nous sense que siguin apagats per París en defensa de la "fraternité, égalité et liberté" de la *France éternelle*?

